

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

ט"ז בניסן - א' דחזה"מ פסח תשע"ו

# שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: [n101@okmail.co.il](mailto:n101@okmail.co.il) פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

## קידושין - מ"ד

1. נערה המאורסה - מי מקבל את גיטה?
  - א. רבנן - גם היא [שלא מדעת אביה], וגם אביה [שלא מדעתה].
  - ב. רבי יהודה - אין שתי ידיים זוכות כאחד, אלא אביה מקבל את גיטה. וכל שאין יכולה לשמור את גיטה - אין יכולה להתגרש, [כיון שמשלחה וחוזרת].
2. לריש לקיש נחלקו גם בנערה האם יכולה לקבל קידושיה, לרבי יוחנן - בקידושין לכו"ע - אביה ולא היא. מה טעמו של ר' יוחנן [אליבא דרבנן]?
  - א. גירושין שמכנסת עצמה לרשות אביה - בין היא ובין אביה, קידושין שמפקיעה מרשותו - אביה ולא היא. ונדחה - הרי במאמר, מפיקעה עצמה, ושנינו: קטנה שנפלה ליבום לאחר שהייתה מאורסת - עושים בה מאמר רק מדעת אביה, והנערה - בין מדעת עצמה בין מדעת אביה.
  - ב. קידושין דמדעתה - אביה ולא היא, גירושין דבעל כרחה - בין היא בין אביה. ואין להקשות ממאמר, כיון שהברייתא כרבי שמאמר מועיל בעל כרחה, ולכן הוא דומה לגט. טעמו של רבי - למד מביאה של יבמה שמועיל בעל כרחה, שעדיף ללמוד יבמה מיבמה. ורבנן שסברו שמאמר אינו מועיל בעל כרחה - למד מקידושין שמועיל רק מדעתה, שעדיף ללמוד קידושין מקידושין.
3. ר' יהודה הסובר בדרך כלל 'אין שתי ידיים זוכות כאחת' מודה שבקידושי מאמר היא עצמה יכולה לקבלם. מה טעמו?
 

הואיל וזקוקה ועומדת.
4. שנינו: האיש מקדש את בתו כשהיא נערה, בו ובשלוחו, משמע בה ובשלוחה לא, מה יענה על כך ריש לקיש?
  - א. להו"א - משנתנו כרבי יהודה היא. והקשו שמהמשך המשנה 'האומר לאשה התקדשי לי בתמרה זו, התקדשי לי בזו' מקודשת רק אם יש באחת מהם שוה פרוטה, אך אם רק בשניהם יחד שוה פרוטה אינה מקודשת, כיון שבמילת התקדשי חלק דבריו, וזה כשיטת ר' שמעון.
  - ב. למסקנה - משנתנו כר' שמעון ובענין שליחות סבר כר' יהודה.
5. הפקידו אצלו 5 אנשים וכפר ונשבע לשקר לכולם ואח"כ הודה. באיזה אופן חייב על כל אחת ואחת?
  - א. ר' מאיר - כלל שבועה אחת לכולם - חייב אחת, פרט שבועה לכל אחד - חייב על כל אחת ואחת.
  - ב. ר' יהודה - שבועה לא לך לא לך לא לך.
  - ג. ר' אליעזר - לא לך לא לך לא לך ולא לך שבועה [בסוף].
  - ד. ר' שמעון - עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד [והמשנה של התקדשי בתמרה כמותו].
6. רב אסי לא נכנס לבית המדרש ושאל את ר' זירא מה אמרו היום בבית המדרש. מה ענה לו?
 

אף אני לא נכנסתי, אך ר' אבין נכנס וסיפר שכל החבורה הסכימה עם ר' יוחנן שנערה אביה מקדשה ולא היא, וצווח ריש לקיש כי כרוכיא 'ויצאה... והיתה' ואף אחד לא השגיח בו.

שאלו האם רבי אבין הוא 'בר סמכא' ענה לו: כן, 'כמין ימא לטיגני' מעביר את הדג מהים ישר למחבת.

[רב נחמן בר יצחק: כשאומר אני סתם שמועה בשם רבי אבין, אין זה רבי אבין ברבי חייה ולא רבי אבין בר כהנא, אלא רבי אבין סתם. ונפק"מ שלא להקשות מדין אחד על אחר].
7. נסתפק רבא: האם נערה יכולה למנות שליח לקבל גיטה מיד בעלה. מה הצדדים?
  - א. להו"א - האם היא כיד אביה ואף לה יש כח למנות, או שהיא כחצר אביה ועד שלא יגיע לידה אינה מגורשת. ונדחה - הרי רבא פסק: כתב גט לאשתו ונתנו ביד עבדה ישן ומשמרתו - ה"ז גט, ניעור - אינו גט, כיון שנחשב חצר המשתמרת שלא לדעתה, ואם היתה נחשבת חצר אביה אף כשיגיע לידה לא תהיה מגורשת כיון שנחשבת חצר המשתמרת שלא לדעת אביה.
  - ב. למסקנה - בודאי שהיא כיד אביה השאלה אם היא אלימה כדי למנות שליח. רב נחמן פסק - אין עושה שליח. המשך -

והקשו עליו מדשנינו: קטנה שאמרה התקבל לי גיטי - אינו גט עד שיגיע גט לידה, משמע שבנערה חל הגט.

**ונדחה - מדובר שאין לה אב.**

**ויש לגרוס את הסיפא:** במה דברים אמורים שנערה יכולה למנות - כשאין לה אב, אבל יש לה אב, ואמר אביה צא וקבל לבתי גיטה, ורוצה

בעל לחזור - לא יחזור.

**8. קטנה שנתקדשה שלא לדעת אביה, כיצד דינה?**

**שמואל - צריכה גט וצריכה מיאון.** ותמה קרנא: אם גט משמע שחל מדאורייתא למה מיאון? ואם מיאון למה גט?

**וביארזו - גט - שמא נתרצה האב בקידושין, מיאון - שמא לא נתרצה, ויאמרו: אין קידושין תופסין באחותה.** [רב לא האמין ששמואל לא אמר כך]

**א.** והוסיף רב נחמן - דווקא כשהאב שדכה לאותו אחד, אך אם לא שדכה אין חוששים ואינה צריכה גט.

**ב.** לשון א' בדברי עולא - שמואל חשש אפילו כשלא שדכו, ועולא סובר שאין לחוש.

**ג.** לשון ב' בדבר עולא - אפילו בשדכו אין לחוש לקידושין כיון שאין מעשה קטנה כלום.

**9. שנינו: כל העריות הפטורות צרותיהן שמתו בחיי בעליהן או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו איילוניות - צרותיהן מותרות, כיון שבשעה שמת כבר לא**

**היו צרת ערוה, באיזה סוג מיאון מדובר?**

**א.** כיון שאחד מהט"ו זה שהיא בתו של היבם, בהכרח מדובר בקידושי מיאון שבחיי אביה.

**ב.** ואין מדובר בקידושי אביה ממש שא"כ צריכה גט מעולה.

**ג.** אם נפרש שקדשה היא את עצמה, ומשמע שצריכה מיאון, הקשה רב כהנא על עולא הסובר שאינה צריכה מיאון.

**ד.** ביאר רב כהנא - מדובר שנעשה לה מעשה יתומה בחיי האב, [כגון שהשיאה אביה לאחר, ונתארמלה או נתגרשה בקטנותה, הרי היא בחיי

אביה כיתומה, ואחרי כן קדשה היא את עצמה לאחי אביה].